

אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן כל איסורין שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור – חוץ מאיסורי נזיר – חוץ מאיסורי נזיר

R' Yochanan teaches that generally when an איסור is mixed with מותר items, we do not count the volume of the היתר toward the שיעור of the איסור, with the exception of the איסור of a נויר.

משרת משרה משרה - Because, in the Parsha of Nazir the Torah says;

ישרת ענבים לא ישתה - He shall not drink anything soaked in wine - To teach us that if a נזיר eats a כזית of bread soaked in wine, even though there is much less than a סיד of actual wine in the bread, he is אחייב as if he ate a full of wine. Rashi explains that if there was a סיד of actual wine in the bread, we would not need a special Posuk - Of course, he is חייב of wine. Therefore, we must say that the Posuk comes to teach

היתר מצטרף לאיסור.

זעירי adds that the איסור of burning a זעירי of on the מזבח on the מזבח on the מזבח on the מזבח another exception – if מצה and מצה are mixed, one is חייב for burning a כזית of the mixture, even though there is less than a מין of actual כזית.

The גמרא clarifies that זעירי also means to include חמץ בפסח as an exception. If a person eats a כזית of a mixture of חמץ and non-עסק המץ הם מיב as if he ate a full חמץ אם כזית.

אמר רבי אבהו אמר רבי יותן
באיסורין שבתורה
אין היתר מצמרף לאיסור
מיונר מצמרף לאיסור
בעביד מיונר מצמר מיונר מ

אנירי
Another exception...
Burning of אירי סח הרוץ on the הדבר on the הדבר on the הדבר are mixed

Less than
Less than for burning
a הייב of the mixture!

The באאג clarifies, איץ also
includes הספ איף

If one eats a אירי mixture of
אירים and non-רוץ on הרוץ
he is ביים

אביי asks רב דימי – וכל איסורין שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור –?וכל איסורין אבתורה אין היתר מצטרף איסור

How can we say that by other איסורים aside from חמץ and מיני and that we don't count the היתר in the mixture toward the שיעור of in light of the following משנה:

- המקפה של חולין והשום והשמן של תרומה

If a חולין touches a porridge made with חולין grains and garlic and oil, the area that he touches becomes פסול even though the הרומה should be בטל ברוב – nullified in the majority of the porridge which is חולין.

- מה טעם? הואיל וזר לוקה עליהן בכזית

The reason it is treated like החומה and becomes פסול is that if a non-מלקות would eat a כזית of the mixture he'd get מלקות for eating החומה – apparently because we assume והיתר מצטרף לאיסור!

Review

מר רב דיכוי answers that we do not mean to say that a non-רב דיכוי who eats a מיים of the MIXTURE would be כהן, but that a non-פרס, but that a non-פרס eats a full איסור of the איסור, by eating a פרס - the equivalent of 3 or 4 eggs of the mixture would be חייב. This is the notion of

- כזית בכדי אכילת פרס

When a person consumes a כזית within the time it takes to eat a פרס, it is considered a normal consumption of that כזית, and he will be punished for it.

אביי questions the idea that דאורייתא is a אבילת פרס is a דאורייתא is a דאורייתא

First, אי הכי אמאי פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר בכותח הבבלי - if it were really אורייתא why would the רבנן hold that there is no מלקות for eating the כזית of dip, which clearly contains a כזית within each סכל פרס of dip?

7 רב דימי answers that רות is never consumed straight, and when used as a dip a person never eats a המץ of יוים within a span of a כדי אכילת פרט. If a person were to eat כותח straight, he would not be punished because

אור אצל דעת כל אדם – his behavior is considered an aberration and one is not חייב for totally abnormal eating.

Second, the ברייתא says that when two packages of spices, one תרומה and one חולין, fall into two pots, one with חולין food and one with תרומה food, we can assume

ארומה לתוך תרומה נפלה וחולין לתוך חולין נפלו –

Each fell into the pot of its kind. Presumably, each pot has a דאורייתא of spice in it. If the issue is a דאורייתא concern, how can we assume that everything worked out in a lenient way?

9 רב דימי answers that the case is a concern of תרומה on spices which is only תרומה מדרבנן, since on a דאורייתא level only דגן level only תרומה are תיוש ויצהר.

Finally, אב"י challenges from a בר"ת that speaks about two boxes of grain that fell into two containers of grain, and there too we have the right to assume that the חורמה fell in the חולין and the כזית fell into the חולין – apparently because כזית פרס is not אכילת פרס

11 רב דימי answers ברייתא הנח לתרומה בזמן הזה דרבנן – that ברייתא is speaking abut תרומה nowadays which is only דרבנן, even on דגן תירוש ויצהר.

ר' יוחנן had said that משרת teaches היתר מצטרף לאיסור. The גמרא asks;

- והאי משרת להכי הוא דאתא

How can we say that משרת teaches טעם לאיטור לאיטור משטרף לייקא - that if a טעם כעיקר משרת נזיג says that משרת teaches - טעם כעיקר - that if a נזיר drinks water that is flavored by grapes, it is the same as drinking wine – and נזיר which is a relatively light איסור in that it is not permanent, there is no איסור איסור מחל מעם כעיקר can be undone through התרה, serves as the basis for the concept of טעם כעיקר שתורה !!

13 The ממרא answers; הא מני רבנן ורבי יוחנן דאמר כרבי עקיבא -

This is actually a Machlokes:

The Braisa follows the opinion of the משרת that משרת teaches כעיקר –

And אחלן יוחנן הפווסיי ליוחנן follows the opinion of רבי עקיבא that משרת teaches היתר מצטרף לאיסור.

14 הורבי עקיבא טעם כעיקר מנא ליה but then what is יטעם כעיקר מניקר 's source for טעם כעיקר מניקר 's source for טעם כעיקר?

First, we suggest he learns it from בשר בחלב where it is just the flavor of milk that gets absorbed in the meat through the cooking, and it is still אסור. The גמרא rejects this, though, because we cannot learn from בשר בחלב, because it's a חידוש in that soaking meat in milk all day will not make it בשר בחלב בשר בחלב.

בשר בחלב the moment they are cooked together it becomes בחלב.

Second, we suggest יליף מגיעולי נכרים - יליף ו- פיט from the requirement to Kasher טעם כעיקר ווי אפיבא

pots which only have flavors of non-kosher food.

The איז rejects this too because הידוש is also a אינולי נכרים is also a אידוש is also a אינולי נכרים since normally once flavor has been trapped in the walls of a pot for 24 hours it becomes פגום - rancid and - כל נותן טעם לפגם מותר

The fact that we need to purge the pot of those flavors is a חידוש.

15 רבי עקיבא, though holds that גיעולי נכרים is not a חידוש, because it only applies to a

קדירה בת יומא – a pot that had been used for non-kosher food within the last 24 hours, when it is not נותן טעם לפגם. Therefore, הידוש is not a תידוש, and can serve as the source of טעם כעיקר for טעם בעיקר.

Review
DafHachaim.org